

XARPANTS

NÚM 69 JUNY 2021 LA REVISTA DE L'ESCOLA SANT GERVASI

SUMARI

Heus aquí la categoria
Cooperativa

4

6

Uns premis per apropar els exalum-
nes als nostres alumnes

PMA

Guanyadors del concurs
literari de Sant Jordi
Sant Jordi

8

12

Psicomotricitat

Educació Infantil

Projecte d'internacionalització
de l'Escola Sant Gervasi
Projectes

14

16

Innovació educativa sí, però
basada en l'evidència científica

Innovació

La tutoria personal a Secundària
ESO

18

20

Associació de Famílies de
l'Escola

AFA

Cistelles solidàries
Compromís social

22

24

La gestió de la frustració i els límits
amb els nostres fills i filles

Servei psicopedagògic

Teixint Relacions Escola
Empresa
FP dual

25

26

Comiat 4t d'ESO

ESO

Comiat 2n de Batxillerat
Batxillerat

28

30

Gràcies

Patrocinadors

Equip de redacció: Máximo Sancho, Marc Mas. Alumnes de 2n d'ESO, Alumnes de 4t d'ESO, Alumnes de 2n de Batxillerat. **Disseny i compaginació:** Francesc Monleon i Jordi Elias. **Correcció:** Marc Mas. **Fotos:** Bea Amado

SOM PART DE COL·LECTIVITATS

L'any 2020, 1.500.000.000 estudiants de 188 països van deixar d'anar a estudi i van restar confinats a casa seva durant mesos. L'aplicació d'aquesta dràstica mesura, que va ser indispensable per contenir la transmissió del coronavirus SARS-CoV-2 causant de la pandèmia d'escala mundial contra la qual encara estem lluitant, va suposar una seriosa disrupció en la seva educació. L'ús dels mitjans telemàtics la va atenuar de forma desigual. En el cas particular de l'Escola Sant Gervasi, tant el compromís i la formació del professorat com la consolidada incorporació de la tecnologia en la vida del centre van possibilitar que, des del primer moment, s'anessin establint i perfeccionant noves rutines i formes de treballar a distància que, malgrat les seves limitacions i gràcies a les seves virtuts, van esdevenir el pont necessari perquè l'alumnat continués formant-se i arribés en les millors condicions possibles a un nou curs, el que ara està acabant.

No, el curs 19/20 no va ser fàcil. El 20/21 tampoc no ho ha estat, ni per als nostres infants i adolescents, ni per a les famílies, ni per al professorat i d'altres treballadors de l'Escola. Ha demanat comprensió, flexibilitat, esforç i responsabilitat de totes bandes. L'objectiu primordial era aconseguir que les portes del centre romanguessin obertes, que la seva activitat fos continuada i es ressentís el menys possible de la situació. A hores d'ara, ja es pot dir que la fita ha estat assolida i, d'això, hem de felicitar-nos-en tots i totes.

Fent la vista enrera, hi apareixen, allà al fons, les primeres setmanes de setembre de 2020 plenes d'incerteses però també de determinació. Calia llavors aplicar amb rigor protocols de prevenció i protecció que van esdevenir molt ràpidament part del quotidià. El pas dels mesos demostraria la seva eficàcia, ja que no s'hi van produir pràcticament incidències de transmissió de la malaltia al centre. Aquest fet, la poca significativa afectació de confinaments individuals i de grup, la bona disposició de tothom, la creativitat i l'aprofitament dels recursos van permetre tirar endavant el curs escolar amb una relativa normalitat i amb uns resultats prou reeixits.

Ara que la progressió de la vacunació de la població ens dona esperances de començar a recuperar el que vam perdre fa més d'un any i abans de passar pàgina, convé reflexionar sobre el que la pandèmia ens ha ensenyat (o ens ha recordat) de forma punyent.

Ens ha ensenyat que els centres educatius i la vida que s'hi fa són cabdals, no només per a l'educació de les noves generacions, també per a la salut física i mental de joves i infants i, de retruc, per a les famílies i per a la societat en general.

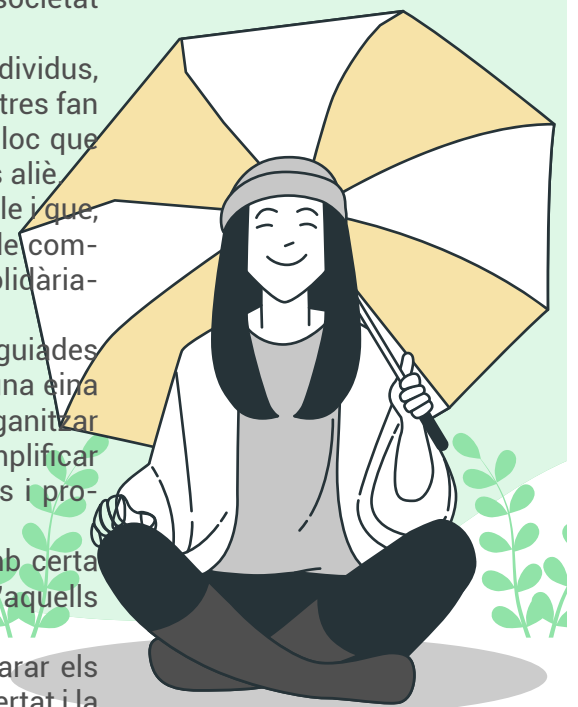
Ens ha ensenyat que, més enllà de la nostra existència com a individus, som part de col·lectivitats i que el que fem o deixem de fer, el que els altres fan o deixen de fer, afecta tothom. Encara més, que la mida exacta del lloc que habitem és la del planeta Terra i que res del que hi pugui passar ens és aliè.

Ens ha ensenyat que la realitat és dinàmica i sempre imprevisible i que, com a espècie, la nostra supervivència depèn de la nostra capacitat de comprendre, aprendre dels nostres errors i dels nostres encerts i actuar solidàriament.

Ens ha ensenyat com són de valuoses la ciència i la tecnologia guiades pel principi del bé comú i també que internet i les xarxes socials són una eina de comunicació poderosíssima que pot servir tant per informar i organitzar respostes col·lectives davant d'una situació d'emergència com per amplificar discursos manipuladors i irresponsables, tant per connectar persones i proporcionar-los esbargiment com per alienar-les (greument, a vegades).

Ens ha ensenyat que vivim en un món que està demanant amb certa urgència donar reposta a problemes complexos i que cal desconfiar d'aquells que els neguen o que ofereixen solucions simplistes.

Ens ha ensenyat, en fi, que una educació com cal ha de preparar els ciutadans i les ciutadanes del futur per viure i realitzar-se, des de la llibertat i la responsabilitat, en aquest món.

HEUS AQUÍ LA CATEGORIA

David Cos, President Executiu d'Escola Sant Gervasi

No podem cantar victòria, però ja es reconeix públicament que les escoles hem estat, durant el curs 2020-21, organitzacions que han reeixit en l'aplicació de tots els protocols de prevenció de la Covid-19.

Del setembre ençà hem transitat des de la desconfiança i la por amb què se'ns havia observat fins a la plena consciència que les comunitats educatives som agents de la reconstrucció anímica que requereix urgentment la societat. Hem demostrat que en circumstàncies difícils mantenim una alta capacitat d'adaptació i, molt més important encara, que no ens aturem en la generació diària d'oportunitats de creixement individual i col·lectiu.

No podem cantar victòria, i sabem que en el camí recorregut els protagonistes han estat, de totes totes, els nostres infants i joves.

Fa un any planava la qüestió sobre si ells serien capaços de mantenir els protocols de prevenció de la Covid-19. Doncs resulta que han estat exemplars per als adults. No només la mascareta no ha esdevingut el problema que s'havia apuntat; han estat ben capaços de respectar els grups bombolla i de seguir en tot moment les pautes higièniques i de conducta recomanades. La societat, és a dir, tots nosaltres, ens hauríem de comprometre no només a no desconfiar mai més dels nostres menuts i adolescents, sinó a deixar de projectar-hi els nostres fantasmes; els ajudariem a ser més sans, autònoms i feliços.

No podem cantar victòria. Tot just quan arriben les vacunacions massives ens repetim aquell tòpic xinès sobre les crisis com a oportunitats.

Però els tòpics són tan enganxosos que sovint els diem sense copsar-ne el sentit veritable. En Manel Arroyo, fundador de la nostra institució, solia dir: "La vida està constantment plena d'oportunitats. El difícil és triar-ne una i desenvolupar-la al llarg del temps". No va ser l'afirmació d'un tòpic. Aquesta reflexió va esdevenir vivència quotidiana. A Escola Sant Gervasi l'oportunitat viva i radical, malgrat els embats dels temps, continua essent la mateixa. La mantenim ben present en allò que resa la missió que trobareu al nostre web, en el nostre esperit i en els nostres actes: Generar contextos d'aprenentatge transformadors que contribueixin al desenvolupament integral de les persones al llarg de la vida perquè esdevinguin referents en la construcció d'una societat més cooperativa i sostenible.

2020

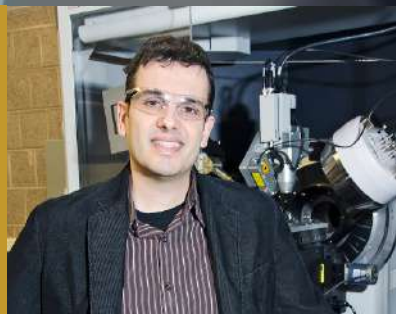
No podem cantar victòria, però us recomano que badeu una mica per l'instagram de l'Escola. A @santgervasicoop percebreu aquesta nostra gran oportunitat. @santgervasicoop sintetitza visualment la riquesa i la singularitat dels batecs de tota una comunitat educativa. Cadascuna de les seves imatges és un reflex parcial però fidel de la xarxa d'oportunitats per a les persones que hem tingut la sort de poder desplegar en els darrers cinquanta anys.

No podem cantar victòria, però cada vespre, quan repasso @santgervasicoop, em revé aquella recomanable obsessió d'Eugeni d'Ors per elevar l'anècdota a categoria. Nois i noies de 1r d'ESO realitzant un estudi geobotànic al cim del Puiggraciós, o els nens i nenes de 1r de Cicle Inicial al bosc de Can Jornet descobrint la fauna amagada, o els de P3 recreant la vida dels indis... no poden ser només anècdotes puntuals i disperses sense marc, sense fil conductor, sense una unió anímica, sense filosofia comuna. Esdevenen baules d'una llarguíssima cadena i la fidel concreció de la nostra missió en el seu desplegament quotidià. Eugeni d'Ors les hagués contemplat i hagués dit: "Heus aquí la categoria. No la veieu?"

No, no podem cantar victòria, però hem reforçat la idea que l'aprenentatge és més ferm quan esdevé col·lectiu i participatiu. Els camins, ja ho hem vist, no són sempre tan plans ni rectes com ens agradaria. L'individualisme no és una estratègia; és una actitud majoritàriament empobridora. Serem resilents en la mesura que sapiguem interpretar, en accions concretes i compromeses, l'ideal que ens uneix. I si, a més a més, encarem aquesta missió amb confiança i complicitats a l'entorn del projecte comú, la victòria, quan arribi, serà de totes i tots, i teva també!

PREMIS MANUEL ARROYO
VI Edició

UNS PREMIS PER APROPAR ELS EXALUMNES ALS NOSTRES ALUMNES

Els Premis Manuel Arroyo per a exalumnes de l'Escola Sant Gervasi Cooperativa han arribat enguany a la sisena edició.

El Xavier Fernández, alumne de la promoció del 1978 i molt vinculat a tasques i associacions de voluntariat, va rebre el primer premi ara fa deu anys en un acte solemne a l'auditori de l'Escola davant dels seus mestres, professors i altres personalitats del món educatiu i de l'economia social. En tots aquests anys els premis han anat evolucionant i ja des de la cinquena edició, en comptes de premiar un exalumne, com s'havia fet en les altres, se'n premien tres. Així, en l'edició anterior, la del 2018, van rebre el premi Manuel Arroyo en coneixement en Xavier Aldana, professor de la Manchester Metropolitan University i un dels grans especialistes mundials en literatura i cinema gòtics; el premi Manuel Arroyo en responsabilitat la doctora Laura Galian, cardiòloga referent a Espanya en ecocardiografies tridimensionals; i el premi Manuel Arroyo en transformació social la Marta Heredia, promotora de diversos projectes socials i solidaris a l'Àfrica. I pel mig, el 2012, la Laia Mayol, exalumna de la promoció del 1998, doctora en lingüística; el 2014, la Sònia Frias, exalumna de la promoció del 1993, doctora en sociologia i investigadora de la Universitat Autònoma de Mèxic; i el 2016, la Meritxell Martínez, exalumna de la promoció del 1998, especialista en desenvolupament econòmic de la Unicef i de les Nacions Unides.

Al llarg d'aquests anys hem intentat que aquests premis s'ajustin al màxim a la figura del fundador de l'Escola, en Manuel Arroyo Porras, per a molts de nosaltres un referent en els valors de la innovació, de l'emprenedoria, el cooperativisme i l'economia social. En tots els exalumnes premiats hem buscat allò que a en Manuel Arroyo, i per extensió, a tots nosaltres, ens fa sentir especialment orgullosos pels valors que els hem pogut transmetre en les seves primeres etapes acadèmiques; ens sentim enormement satisfets d'haver estat aquells que van impulsar-los en l'ascensor social que és l'escola.

I des de l'edició anterior, la del 2018, hem estat especialment conscients que aquests premis havien de ser també per als nostres alumnes actuals, sobretot per a aquells que finalitzen la seva etapa en la nostra escola. En aquest sentit, en aquesta edició del 2021 i en l'anterior, el nostre alumnat de Batxillerat, prèviament a l'acte de lliurament dels premis, ha votat en la pàgina web www.premismanuelarroyo.coop quins dels cinc valors de l'Escola (coneixement, responsabilitat, creixement, transformació social i proximitat) s'ha ajustat més, segons el seu parer, al perfil de cada exalumne candidat. En aquesta web han pogut analitzar el currículum acadèmic i professional dels exalumnes i altres dades d'interès, com les seves aficions, les experiències i records del seu pas per l'Escola Sant Gervasi i els valors i aptituds que aquí van aprendre.

Així doncs, durant aquest mes de maig, l'Àngela Páez, cantant i productora de neo-soul; en David Sellarés, especialista en efectes especials; i en Jordi Cabana, professor i investigador de Química; van ser votats pels nostres alumnes i se'ls van lliurar els premis en un acte telemàtic des del plató de Sant Gervasi TV, conduït pel periodista de TV3 i pare de l'Escola, en Jordi Fandiño.

Sens dubte, els Premis Manuel Arroyo per a exalumnes de l'Escola Sant Gervasi Cooperativa suposen un reforçament de tots els valors que l'Escola està promovent des de fa cinquanta anys a Mollet del Vallès i a la comarca del Vallès Oriental. Aquests premis faciliten i promouen la cohesió de tota la massa social d'Escola Sant Gervasi.

Marc Mas

Director de Comunicació i responsable dels PMA.

Guanyadors del concurs literari de Sant Jordi

Una història diferent

Vet aquí que hi havia una vegada dos pobles molt bonics que es deien Santa Princesa de Dalt i Santa Princesa de Baix. Al poble de Santa Princesa de Baix vivia i treballava la Castanyera i a Santa Princesa de Dalt vivia el cavaller Sant Jordi. Eren dos poblets molt tranquils a on mai passava res important.

Un dia de tardor, en Sant Jordi estava d'allò més avorrit i va decidir anar a visitar el poble de baix i aprofitar per comprar unes castanyes a la castanyera. Tothom sabia que aquella castanyera feia les castanyes torrades més bones del món.

Va arribar a la paradeta de les castanyes i olorava molt i molt bé. Va saludar a la castanyera que com a tots els contes portava un xal de llana i unes ulleretes per veure bé i li va demanar una paperina de castanyes. De cop i volta, va sonar el mòbil del cavaller Sant Jordi i mentre escoltava el que deien es va posar molt seriós. La Castanyera li va preguntar: Qui ha trucat? I Sant Jordi va contestar: Res, que la princesa m'ha trucat explicant-me que un drac l'ha lligat a un arbre. Marxoooo volant a ajudar la princesa!!!!

El cavaller ràpid, ràpid va buscar el seu supercavall i va anar a rescatar a la princesa. Quan va arribar al lloc on la tenien lligada, va trobar un drac amb una cua de color blau cel que li brillava com el sol. Tenia unes pestanyes molt llargues i unes galtes amb forma de cor. Realment no feia gens de por aquell drac. Sant Jordi va pensar que aquell drac realment no volia fer mal a la princesa i potser només volia jugar amb ella. De fet, la princesa en comptes d'estar criant i plorant s'estava petant de riure perquè aquell drac li feia moltes pessigolles.

Tots dos van deslligar a la princesa i van jugar junts una bona estona. Va ser ben divertit.

2n PRIM A

Numam Hita, Isona Placias, Alina Venegas
i Nolan González

Del 2023 i 2322

Un dia, com qualsevol altre, unes noies i un nen, anomenats Marc, Inoa, Clàudia P. i Claudia I. Com vivien tan lluny de la escola, havien d'anar en metro. Quan van arribar a l'estació, un sensesostre els va recomanar entrar en un metro que no era el de sempre. Els nens no volien fer-li cas, però el senyor seguia insistint. Al final, com per art de magia, els nens van entrar en el metro.

Quan van entrar, els vaig dir que es fiquessin protecció i que mengessin molt sucre. Per cert, jo sóc el conductor del metro, per això em se tota la història. Bé, seguim que m'enrotllo més que un cargol. Com anava dient, en teoria el metre els havia de portar uns anys endavant, perquè el metro viatjava en el temps. Per això hem de menjar molt sucre.

De sobte el sistema va fallar i van anar del 2023 al 2322. Al començament, el viatge era tranquil i suau, amb alguns sotrac, però després era com una temblor gegant.

Quan van baixar del metro, van veure que la gent volava, també hi havien gossos-robot, i el més fantàstic...hi havia un parc d'atraccions que es deia "DIVER". Realment era impressionant! Van intentar entrar però no els van deixar. Hi havia massa gent fent cua. Després van entrar a un edifici que era com un camp de bàsquetbol i van trepitjar una placa. De cop i volta, es van convertir en uns ninots, la Clàudia P. era un peluix molt bonic, el Marc era el "Mimosin" (un os de peluix), la Inoa era una guineu que es semblava molt a la del Petit Príncep i la Claudia I. era una Barbie.

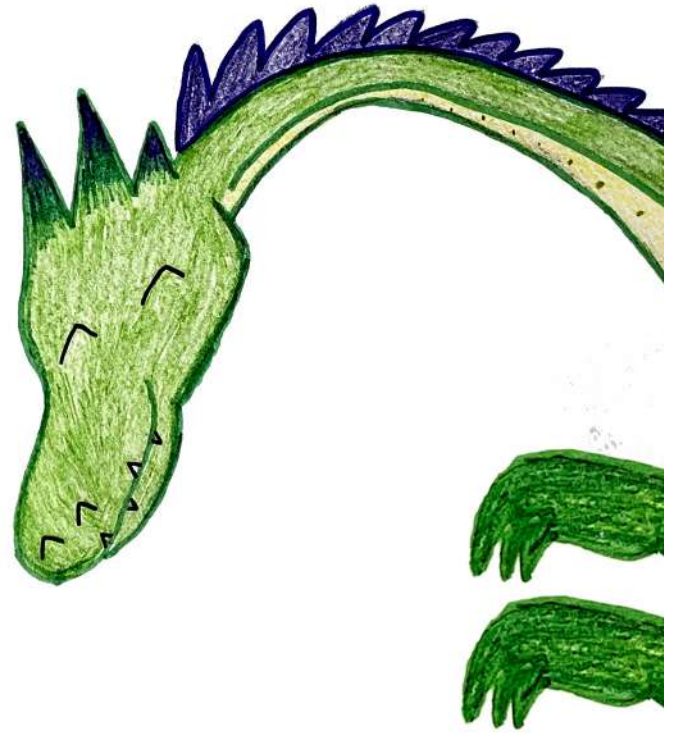
Van aparèixer uns aliens que els van retar a un partit de bàsquet si guanyaven marxarien del planeta i no es menjarien els seus cervells. Va començar el partit, tots estaven molt nerviosos. Els aliens els portaven molta avantatge, anaven 26-0. El partit va finalitzar, com era previsible, amb la derrota dels nens. Els aliens els van tancar en la caixa d'una guitarra, per després menjar-se'ls.

Quan ja portaven un parell d'hores engaviats dins la caixa de la guitarra, per sorpresa va aparèixer Ariana Grande!

Amb una lima d'ungles va tallar les cordes, i per fi van sortir de la guitarra.

I per qui no sàpiga qui es Ariana Grande, es tracta d'una cantant i actriu molt famosa als EE.UU

Quan van sortir, l'Ariana Grande es va clavar una xinxeta que hi havia al terra. Va cridar tant fort, que va trencar tots els vidres i els alienígenes es van desmaiar. Quan es van despertar, van marxar i mai més els van tornar a veure. Després, els nens van tornar a casa, i mai més van tornar a anar en metro.

El lila ho és tot

Tenim moltes possibilitats
per aconseguir la igualtat.

A l'escola volem anar
i l'endemà no ens volem casar.

El maltracte és constant
i tothom diu que no és per tant.

A casa volem arribar
i les ferides no amagar.

Una dona buscava on treballar
i a una fàbrica va anar.

Per ser dona tothom la va jutjar
i ho va voler reivindicar.

Tothom ha de manifestar
que tots ens mereixem la igualtat.

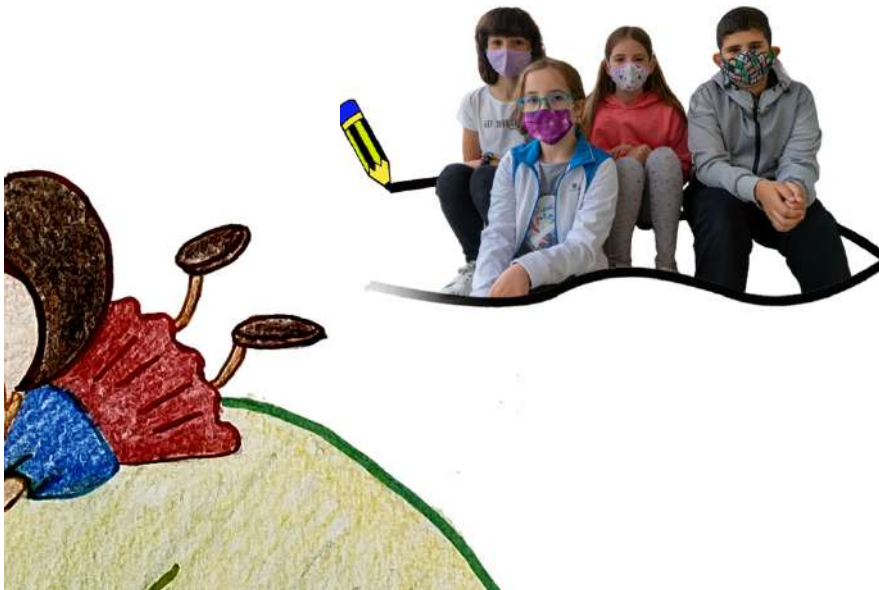
Aquesta guerra l'hem lluitat
i continuarem fins guanyar.

6È PRIM D

Vinyet Anducas, Júlia Escañula, Carla
Sevillano, Martina García

4t PRIM E

Marc Planas, Claudia Puga, Claudia Ibáñez i Noa Carreño

SANT JORDI

Soledad en acuarelas

Tumbado en el suelo me encuentro. Me abordan lágrimas como si se tratara de una cascada y mi corazón se rompe en pedazos lentamente, como si a una tortura me estuviera sometiendo. En este preciso instante maldigo a mis padres, mis profesores, mis amigos (aunque ahora ya no los conservo), al varón que atraviesa el camino, a los pájaros que me observan, al roble y el abeto, pero sobre todo a la sociedad de este desdichado mundo y a mi exnovio.

Todo empezó en un día perfecto, con un gran sol que atravesaba el cristal de mi ventana colándose entre las cortinas e iluminando mi habitación. Yo recién levantado, puse los dos pies en el suelo bien firmes, inspiré profundamente antes de salir al balcón para admirar las nubes blancas. Ellas siempre han sido mi soporte ya que en casa nadie me escucha, aunque llore o grite, ría o aclame. Sólo están para recriminar mi comportamiento o compararme.

Salí de mi habitación y me dirigí a la cocina para desayunar. Me preparé un buen café caliente y añadí chocolate, como siempre hacía. Me preparé unas tostadas y mientras almorzaba pensaba en qué lección aprenderíamos hoy en clase. Soy el típico chico al que nunca le han gustado las matemáticas ni las ciencias, aún menos la tecnología.

De pequeño siempre me gustó el arte, cómo dibujaban suavemente con los pinceles y el contraste de los colores. Así que elegí la carrera de Bellas Artes, estuve a punto de rendirme y elegir derecho, ya que mis padres sólo reprochaban mi decisión, decían que el arte no iba a poner pan ni agua en la mesa. También que escogiera derecho porque los dos trabajaban de abogados en un bufete prestigioso. Sabía que si elegía derecho solo me haría sentir como un pájaro en una jaula y en cambio el arte me transmitía libertad. Así que al final escogí arte.

Al acabar mi desayuno, recogí la habitación y cogí los materiales; los pinceles y espátulas, la arcilla para hacer esculturas y el estuche de carbonos, lápices y gomas.

También contenía algunas ceras sueltas y mi favorito, las acuarelas. Las acuarelas dan una sensación acuosa que al aplicar capa por capa junto con un toque de agua

se mezclan los colores hasta dar una escena llena de vida y color.

Abandoné mi habitación y dejé la casa. Me puse rumbo a la universidad. Al llegar, entre por la puerta general y me fui directo a la sección de Bellas Artes, ya que no solo estaba la sección de arte, también la de música y teatro. A esa hora de la mañana me tocaba Representación Gráfica. Me encantaba esa asignatura, ya que la profesora nos hacía ver el arte de otra manera. No solo es coger un pincel y pintar con pintura, ella no dejaba hacer uso de los típicos pinceles. Habíamos de usar objetos diferentes como un colador, alambre, lápices de carpintería, páginas de libros. En resumen, objetos no identificados como los reglamentarios en el arte.

Me dirigí a la clase trescientos veintisiete, en los pasillos la gente me observaba con caras de asco y poniendo muecas. Yo ya estaba acostumbrado a este tipo de situaciones incómodas desde que hice anuncio de mi salida del armario. Las personas decían que yo no era normal, mis padres me llevaron a un psicólogo y mis amigos me dejaron de lado.

Al entrar en el aula, pude observar que alguien me miraba fijamente. No era unos ojos que transmitían desprecio, esa mirada se acercó a mí lentamente. -Hola- un chico moreno y diez centímetros más alto que yo estaba frente a mí. -Buenos días-saludé, me senté en una silla y observé que el muchacho se acomodó en la silla de al lado.

La siguiente hora se pasó volando, Rosa, la profesora solo nos dejó trabajar haciendo figuras geométricas, intenté dibujar un mono, pero acabó pareciendo un mapache. Al terminar, Pablo, el chico de la silla del lado me invitó a un café después de las clases.

Yo acepté agradecidamente, me pareció extraño porque nadie quería juntarse conmigo. Al inicio estábamos tensos, pero después de una risa nos dejamos llevar.

Pablo era una persona divertida y amable. Acabé el café, y quería despedirme para irme a casa, pero él no me dejó, ya que me acompañó.

Y así día tras día, fuimos de pícnic, pintamos en el prado, me llevó a un restaurante...

La gente nos miraba con grima y desilusión, pero a nosotros no nos importó. Yo era el muchacho más feliz y él, seguía siendo él. Lo más extraño es que a veces no sabía si él era feliz o no. Pero no le di mucha importancia al asunto. Hasta que...

Al cabo de siete meses de estar saliendo, una mañana recibí un mensaje en el móvil donde decía, -tenemos que hablar-. Era de Pablo. Eso no me olía bien, miré por la ventana dirigiéndome a las nubes, mis compañeras y empecé a pensar el porqué de ese extraño mensaje.

Salí de casa y fui al "JULIETTE PARKE" un café cerca del centro de la ciudad. Al llegar me senté en la silla más cerca de la ventana y esperé a que él llegara. No tardó mucho en llegar. Me fijé en sus ojos, pero no me mostraron nada aparte de oscuridad.

Le pregunté si quería tomar algo, pero me respondió que no hacía falta porque acabaríamos muy rápido. -Quiero romper contigo- dijo muy serio. No pude reaccionar al momento, después de tragar dos veces saliva le respondí - ¿por qué? - a lo que él contestó -Me he cansado de estar contigo- me explico que solo salía conmigo para probar como era ser homosexual, pero que al final él prefería a las mujeres y que para él la relación que tenía conmigo no significaba nada, ya que yo solo era un perdedor, nada más.

Ahora entendía esas risas en los pasillos de su grupo de amigos cuando pasábamos por delante, esas expresiones de disgusto que a veces me dirigía Pablo, todo encajaba como un rompecabezas.

Él se levantó de la silla y fue hacia la salida, en la puerta le esperaba una mujer morena, con tacones y buenas curvas. Se dirigió a ella y le estampó un beso en los labios. Sentí como si me acabaran de disparar con una pistola en la cabeza. Cuando Pablo se fue, salí corriendo del café y me dirigí a la parte frondosa del bosque donde me desahugué y brotaron todas las sensaciones. Me arrodillé en el suelo hasta que mi cuerpo no pudo aguantarlo más y me estiré. En este preciso instante maldije a mis padres que no me habían apoyado ni me apoyan en nada, a mis amigos por dejarme tirado solo por ser homosexual, al varón que atraviesa el camino, a los pájaros que me observan, al roble y el abeto, pero sobre todo a la sociedad de este desdichado mundo que me mira como un monstruo y a mi exnovio que solo me utilizó.

por ser homosexual, al varón que atraviesa el camino, a los pájaros que me observan, al roble y el abeto, pero sobre todo a la sociedad de este desdichado mundo que me mira como un monstruo y a mi exnovio que solo me utilizó.

2n ESO D
Anna Suñer

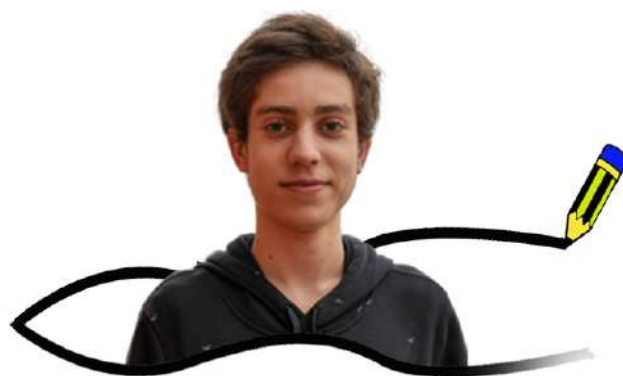

En defensa de Juan Márquez Gallego

— ¿Y si le dijera a usted, señoría, que Juan Márquez Gallego no mató al señor Don Alberto Flores y que todo esto se trata de un gran malentendido? Ahora, no me malentiendan ustedes, está claro que Don Alberto está muerto, y que alguien es el responsable. Tampoco quiero que me acusen de cotilla, yo sólo investigo porque ese es mi deber, mi trabajo, mi pasión. En mis tiempos jóvenes aprendí muchas cosas de este oficio pues tuve el mejor maestro, que casualmente era mi padre. Él me enseñó cómo encontrar el estrecho y recóndito camino de la verdad tapado por grandes montañas de mentiras. Una de las claves para hallar ese camino era conocer el entorno de la víctima, y cuando digo entorno me refiero a todo aquello capaz de haber matado a la víctima, por improbable que sea. Es por eso que lo primero que hice al involucrarme en este caso a petición de la hija de Juan Márquez, la Srta. Leonilda Márquez, fue hablar con todo el entorno de la víctima, empezando con su esposa, ahora viuda, la Sra. Flores. Fue una larga charla, hablamos en su salón, aún me acuerdo de aquella habitación; grande, iluminada, con un sillón cargado de una aura extraña, indefinible; supongo que pertenecía al Sr. Flores. Me acuerdo también de la Sra. Flores cruzando una y otra vez la puerta de la cocina para ofrecerme una amplia gama de golosinas, desde apetitosas rosquillas cubiertas de una fina capa de azúcar, hasta una bandeja llena de turrón denominados “duros” capaces de encaprichar a aquel que los ve. Sólo tomé un té, eso sí, uno de los mejores téis que he tomado en mucho tiempo, y lo necesitaba, la verdad. La charla fue larga, sí, pero también provechosa. Uno de mis objetivos de la charla era conocer cómo era Don Alberto Flores, a lo que la Sr. Flores me contestó que era una persona, si mal no recuerdo, “particular”. Que no caía muy bien debido a su “particular” personalidad, dijo. También me explicó a qué se dedicaba su difunto marido y cómo era un día suyo, ahora, tampoco me quiero extender tanto ya que mi comparecencia consta de un tiempo limitado y aún quedan cosas que explicar. Aún así, diré que Don Alberto Flores ejercía de comerciante y que tal trabajo acabó trayéndole grandes problemas. Ya acabada la conversación con la Sra. Flores me dirigí al único bar del pueblo, lugar que Don Alberto frecuentaba. Allí hablé con el propietario del local que se encontraba en la barra sirviendo la última ronda a unos borrachos por octava vez. El hombre se llamaba Fernán Carrasco, y discúlpenme pues no recuerdo su segundo apellido. Al hombre se le veía fuerte, cansado, de cara grande, con una coronilla que cada vez ganaba más terreno. Capaz de matar. La conversación que tuve con él fue pobre pero útil, no era un hombre de muchas palabras. Fernán me explicó cuánto repugnaba a los hombres deshonorados y mentirosos, en especial a Don Alberto Flores, hombre que, figurando que lo que Fernán Carrasco dijo sea cierto, le debía una gran suma de pesetas de todas las cervezas que no podía pagar, además de todos los escarnios que Don Alberto empleaba especialmente contra aquel que conseguía ganarle a las cartas. Alborotos insoportables. Fernán lo odiaba. Una vez me acabé la jarra de cerveza que Fernán me ofreció, me dirigí a mi último destino del día. Anochecía, el frío comenzaba a ganar presencia y estaba cansado. La casa del sastre, que también ejercía de zapatero, estaba cerrada con llave, algo común en estas horas del día. El sastre, que si no le ha surgido ningún imprevisto debería de encontrarse ahora entre el público, me abrió la puerta y me invitó a pasar. Como bien me dijo una vez iniciada la conversación se llamaba Valentín Cortés Espinosa, y de este sí que no me olvido. Valentín nació el 1889, así que ya, con sus sesenta y muchos años, pocas cosas se pueden esperar de él, por ejemplo, que mate a alguien. Y ya no por la edad, a Valentín lo veía como alguien sincero y honrado, lo que me hace pensar en cómo tiene que comportarse alguien para despertar tanto odio en un ser tan sosegado. Valentín odiaba a Don Alberto Flores por dos motivos. Porque era un timador nato, vendiéndole aquello que supuestamente eran pieles de gran calidad, más a la hora de trabajarlas, se deshacían o se agrietaban en sus ma-

nos. Y por como trataba a las personas, especialmente a Juan Márquez Gallego, el acusado, que era el peón de Don Alberto. Aunque de eso ya os hablaré más adelante, señoría. Valentín me dijo una larga lista de adjetivos para describir a Don Alberto, y entre todos aquellos, gran parte de ellos despectivos, no apareció “particular”. Curioso, ¿no cree señoría? Una vez pasada la noche fui a hablar con mi cliente Juan Márquez Gallego. Era la primera vez que hablaba con él ya que hasta el momento sólo hablé con la Srta. Leonilda. La verdad es que guardaba ciertas ganas de conversar con Juan Márquez, ya que como investigador privado que soy, este tipo de historias me fascinan. Juan Márquez estaba sentado en la terraza del bar donde el mismo Fernán Carrasco, sigo sin acordarme de su segundo apellido, le servía una copa. No le veía convencido, como si ya hubiera tirado la toalla, como si le hubieran obligado, aún así me presenté con toda la profesionalidad e intentando causarle una buena impresión para poder crear un vínculo de confianza mutua. Me congratula saber que funcionó, pues Juan Márquez Gallego, una vez hechas las presentaciones me explicó, a parte de cómo de mal le trataba Don Alberto, todo lo que pasó ese día: Juan estaba acompañando a Don Alberto a uno de sus viajes rutinarios al pueblo de al lado para comprar una variada selección de hortalizas que revendería en su pueblo. Don Alberto estaba muy cansado debido a que anoche discutió con su mujer y no pudo pegar ojo en toda la noche. Llevado por la necesidad de descansar un rato, Don Alberto se estiró a los pies de un roble que prevalecía solitario en medio del campo. Juan afirma que en ese momento él se volvió al huerto a recoger las hortalizas que el granjero le había preparado cuando, al volver, Don Alberto, yacía sin vida donde Juan lo dejó. ¿Y se acuerda usted, señoría, de aquellas montañas de mentiras que tapaban el camino de la verdad que dije anteriormente? Pues eran inexistentes, no había mentida en sus ojos ni en sus palabras, pero aun así el camino de la verdad seguía escondido. Parecía que si quería encontrar la verdad, debería buscarla por mí mismo, así que me dirigí a la supuesta escena del crimen donde hace una semana descansaba el cuerpo sin vida de Don Alberto Flores. Fue allí donde entendí lo que verdaderamente ocurrió, y es que, ¿quién iba a decir que el verdadero asesino de Don Alberto no era ni Juan Márquez Gallego ni Fernán Carrasco ni Valentín Cortés Espinosa, sino que se trataba de la misma madre naturaleza o como queráis llamarlo que, en un arrebato de justicia propia, decidió dejar caer una gran rama del roble donde Don Alberto reposaba golpeándolo en la cabeza y acabando con su vida al instante? —

4t ESO B
Àngel Merino Pinto

GUIA PER FER PSICOMOTRICITAT

Els nens i nenes d'Educació Infantil duen a terme una psicomotricitat vivenciada a partir de la Pràctica Psicomotriu de Bernard Aucouturier, on l'objectiu és acompanyar i ajudar als infants en el procés de maduració global. Aquesta pràctica pedagògica parteix del joc espontani dels nens i nenes i es porta a terme en un espai i un temps determinat, amb un material adequat a la seva edat.

1.

RITUAL D'ENTRADA

Els infants es posen en rotllana. És moment de cohesió de grup, de presentació de la sala, de seguretat i de conversa inicial.

Recorden les normes:

- . Fer l'activitat sense fer-nos mal.
- . Respectar el material i les construccions dels altres
- . No sortir de la sala.

I preguntem:

- Esteu preparats o preparades per anar a jugar?
- Sííííí
- Doncs, a jugar!!!

2.

FASE D'IMPULSIVITAT

L'alumnat es troba amb dos espais separats per un mur o torre. A l'espai del darrere hi ha un ambient lliure on es podrà desenvolupar de manera espontània el joc que desitgin. Derruir la torre simbolitza deixar enrere normes i activitats dirigides.

3. FASE D'EXPRESSIVITAT MOTRIU

Durant la sessió, de mica en mica s'anirà entrant en el joc simbòlic, atorgant al material un rol que s'identifica amb el món real o imaginari. Sovint apareixen jocs com desmuntar, amagar-se, identificar-se amb els personatges, omplir, buidar, separar, unir...

4.

FASE DE REPRESENTACIÓ

Els infants representen algun aspecte de la sessió viscuda. Aquesta representació pot estar feta amb construccions, un dibuix, un modelat... Aquest tipus d'activitats ajuden a passar del plaer de fer al plaer de pensar.

5.

RITUAL DE SORTIDA

L'objectiu és concloure la sessió, identificar a cada infant en la seva individualitat i acomiadar-se. És el moment a on es trenca amb l'exaltació i la impulsivitat del joc, i passem a la calma; indicador que la sessió està a punt de finalitzar.

EDUCACIÓ INFANTIL

PROJECTE D'INTERNACIONALITZACIÓ A L'ESCOLA SANT GERVASI

La internacionalització és un dels projectes vertebradors de la nostra escola. Un dels seus objectius principals és el de poder integrar en el nostre projecte educatiu una educació plurilingüe i intercultural per així donar l'oportunitat als nostres alumnes de sentir-se i ser ciutadans del món. Els acompanyem en el desenvolupament de les seves capacitats i habilitats per poder treballar de forma cooperativa amb estudiants de diferents països, des de la infantesa fins a l'adolescència.

Una escola ha d'oferir les estratègies necessàries per tal que els seus alumnes es puguin desenvolupar en el món, i amb la internacionalització treballem les competències necessàries per tenir èxit en un context global. Per tant, crear oportunitats de mobilitat, intercanvi i aprenentatge lingüístics són bàsics per la preparació present i futura dels nostres alumnes. Escola Sant Gervasi Cooperativa ha estat sempre una entitat pionera en potenciar els projectes internacionals acompanyant els seus estudiants a l'hora de conèixer el món. Des de cadascuna de les nostres aules obrim la mirada enfora per aconseguir incorporar aquests aprenentatges en el dia a dia. El nostre esperit és el de formar persones que tinguin capacitats per investigar i entendre la seva realitat amb una mirada crítica i positiva. Nens i nenes que es plantegin els reptes locals i globals per tal de trobar solucions creatives i innovadores sent així agents del canvi.

El projecte d'internacionalització conté diverses iniciatives i programes per tal de poder aconseguir aquests objectius. Un d'aquests és el Projecte Lingüístic de Centre, amb el qual potenciem l'aprenentatge de les llengües estrangeres. Gràcies al domini de diversos idiomes ens podem comunicar amb persones d'arreu del món, i podem enfocar el nostre creixement personal i professional cap als contextos d'aprenentatge que més ens interessin. En una societat cada cop més global, això és essencial.

Així que, des de P3 potenciem l'aprenentatge de l'anglès d'una forma molt vivencial i engrescadora. Incorporem activitats com "Sing, chant and act" per potenciar la comunicació oral. Des de l'etapa d'Educació Infantil oferim l'aprenentatge del xinès com a extraescolar. A partir de Cicle Inicial incorporem l'anglès a les Science.

Per tal d'introduir gradualment els nens i nenes per a experiències d'estades i intercanvis futurs a l'estranger, organitzem les acampades lingüístiques des de Cicle Mitjà. D'aquesta manera poden dur a terme una immersió lingüística envoltats de natura amb professors i professores nadiues i mestres de l'Escola.

A Cicle Superior els nostres alumnes comencen a fer una segona llengua estrangera: el francès o l'alemany. I és en aquesta etapa també quan s'inicia el

programa d'estades lingüístiques amb famílies, el qual es duu a terme des de 5è de Primària fins a 2n de l'ESO.

Les estades i els intercanvis lingüístics ofereixen una experiència d'aprenentatge real als nostres alumnes, ja que poden comunicar-se naturalment amb l'idioma en el qual s'han estat formant al llarg dels cursos. Sense oblidar que aquests són moments de creixement i desenvolupament personal amb molt d'impacte positiu.

Els intercanvis lingüístics es realitzen a 3r i 4t d'ESO. Els alumnes d'aquestes edats ja tenen la maduresa suficient perquè puguin realitzar aquesta activitat internacional. Els intercanvis es duen a terme a Anglaterra, Holanda, França i Alemanya.

A Batxillerat oferim activitats com "Work Experience" en la qual realitzen activitats relacionades amb el món laboral en anglès amb la col·laboració d'experts i nadius. També organitzem estades professionals a l'estranger amb l'objectiu d'oferir als nostres joves la possibilitat i oportunitat d'adquirir experiència professional, al mateix temps que milloren el coneixement i l'ús d'un idioma estranger, mitjançant la realització de pràctiques en empreses. Tanmateix, oferim el Batxillerat Dual per tal que els alumnes que ho desitgin puguin cursar els seus estudis amb doble titulació, espanyola i estatunidenca, per tal d'accedir també a universitats dels Estats Units.

Gràcies a totes aquestes activitats de potenciació lingüística podem recolzar els aprenentatges amb una certificació oficial. És una oportunitat amb la qual els alumnes poden guanyar experiència i mostrar de manera formal quin és el seu nivell en el domini dels idiomes que estan adquirint i desenvolupant.

De forma paral·lela a tota aquesta exposició multilingüe oferim activitats internacionals que enriqueixen, per una part, la comprensió i comunicació, i de l'altra ajuden a conèixer el món. És, per tant, essencial per a la nostra comunitat educativa crear situacions d'intercanvi i cooperació internacional. Una de les activitats que duem a terme des de fa 4 anys és la participació en el programa Global Teaching Labs (GTL) organitzat per la prestigiosa Massachusetts Institute of Technology (MIT), gràcies a un conveni de col·laboració amb la Fundació Tr@ms. En el GTL

un alumne del MIT realitza un període de pràctiques durant un mes a la nostra escola. L'estudiant aporta el coneixement i les metodologies d'aquesta universitat innovadora i pionera. Aquest curs, el projecte s'ha adaptat a la virtualitat. Els alumnes del MIT han creat una pàgina web amb vídeos explicatius i reptes, al mateix temps que s'han connectat en línia amb els alumnes. Aquesta activitat l'han realitzat alumnes de Cicle Superior, ESO i Batxillerat.

D'altra banda, gràcies al fet de formar part de l'equip internacional de la Fundació Tr@ms, participem en la xarxa Educational Transformation International (ETI) amb la qual realitzem projectes d'intercanvi lingüístic online a Primària i Secundària.

A l'Escola oferim oportunitats educatives de dimensió Europea com són els projectes e-Twinning i Erasmus+. Des d'Educació Infantil fins a la Secundària, l'equip de mestres i professores aposten per activitats i projectes que es duen a terme dins aquesta plataforma d'intercanvi i col·laboració promocionada per la Comunitat Europea. Pel que fa als projectes Erasmus+ de mobilitat d'alumnat i professorat, l'Escola hi participa activament des de fa uns anys amb projectes com el de "l'Smart Cities" realitzat amb alumnes de Primària o el "Youth Online" per a Secundària, entre d'altres.

Gràcies a la implicació de tot el professorat podem dur a terme aquestes experiències tan enriquidores. Els nostres docents tenen aquesta mirada oberta portes enfora, ja que trobem una font d'aprenentatge i inspiració de molta riquesa en d'altres països avançats en aspectes relacionats amb l'educació. Per aquest motiu, el curs 2019-2020 vam presentar un projecte de mobilitat Erasmus+ per a professorat, amb l'objectiu de fer formació i observacions docents a Finlàndia i a Reggio Emilia (Itàlia). El projecte "Un pas endavant cap a la personalització de l'aprenentatge" ens ha estat concedit i l'estem duent a terme des de desembre de 2020 amb la finalització al desembre de 2022. El projecte es focalitza en la personalització de l'aprenentatge amb l'objectiu de potenciar al màxim l'educació adaptada i personalitzada a les necessitats individuals dels alumnes que formen part de la nostra comunitat.

Altres accions que formen part transversal d'altres projectes també ens ajuden a potenciar la internacionalització com per exemple el projecte "Fem escola al Camerun", l'intercanvi d'àlbums amb una escola de l'Índia i la participació en campanyes de diverses ONG, com la Fundació Vicente Ferrer. També treballem de forma transversal els Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) que són el pla per assolir un futur millor i més sostenible per a tothom. Aborden els reptes globals als quals ens enfrontem, inclosos la pobresa, la desigualtat, el canvi climàtic, la degradació del medi ambient, la pau i la justícia. Tanmateix, participem en iniciatives que proposen aquests coneixements com "The World's Largest Lesson".

Gràcies a la internacionalització estem celebrant la riquesa cultural i lingüística al mateix temps que descobrim la globalitat del món. Aprenent així de diferents experiències que ens omplen la motxilla d'aprenentatges vitals que mai no oblidarem.

INNOVACIÓ EDUCATIVA SÍ, PERÒ BASADA EN L'EVIDÈNCIA CIENTÍFICA

Fins fa relativament poc si els nostres avis, fins i tot, els nostres besavis haguessin entrat en una aula de qualsevol escola, de qualsevol poble o ciutat, pocs canvis haurien vist respecte l'aula en la qual ells van estudiar. En aquests moments, l'educació es troba davant de canvis profunds. És un moment en què la transferència entre la comunitat científica i la comunitat educativa ajuda a fonamentar les decisions que es prenen, tant a nivell organitzatiu com a nivell didàctic i metodològic.

No es tracta de pensar que la ciència millorarà tots els aspectes de l'educació, però sí que pot contribuir a la millora aportant una base sòlida sobre la qual construir una nova educació.

En aquests moments de canvi es tendeix a polaritzar l'aprenentatge de coneixements respecte l'aprenentatge d'habilitats com si, per un costat estigués la possibilitat de desenvolupar el coneixement, i per una altra la possibilitat de desenvolupar la creativitat, el pensament crític i la capacitat de resoldre problemes. L'evidència científica ens diu que aquesta és una falsa dicotomia ja que aquestes habilitats no es poden construir si no és en base a uns coneixements. Els coneixements són la matèria primera de les nostres habilitats cognitives i no podem afirmar que no cal adquirir coneixements perquè aquests es troben a Internet tal i com afirmen algunes veus.

“Apostem per una escola del segle XXI en la qual la innovació educativa es fonamenti en l'evidència científica i no pas en mites pseudocientífics sovint molt vistosos, però que influeixen poc o gens en la millora educativa”

Com a docents, hem de garantir un aprenentatge actiu. La ciència reconeix l'aprenentatge actiu com aquell aprenentatge en el qual l'alumne pensa, reflexiona, raona i treu conclusions al llarg del procés d'aprenentatge. Per tant, va molt més enllà “d'aprendre fent”. En aquest sentit, una classe unidireccional no garanteix que tots els alumnes estiguin reflexionant, estiguin pensant sobre el que s'està ensenyant. És per això, que hem d'incorporar noves metodologies, noves activitats i noves dinàmiques dins l'aula per mitjà de les quals garantim que tots els alumnes pensen, reflexionen, raonen durant el procés d'ensenyament-aprenentatge: “l'aprenentatge és el resultat d'allò que l'alumne fa i pensa i només d'allò que l'alumne fa i pensa. El professor només pot promoure l'aprenentatge influint sobre el que l'alumne fa i pensa”

Un dels grans objectius de l'educació formal és proporcionar als alumnes coneixements i habilitats que puguin utilitzar en el futur per afrontar noves situacions. Però, sembla ser que això no és tan fàcil com pot semblar a priori. Quan aprenem qualsevol cosa tendim a

vincular-la a un context concret, això és així perquè per aprendre vinculem la nova informació amb els nostres coneixements previs per mitjà de relacions de significat. Per tant resulta evident que un nou aprenentatge serà més transferible quant més contextos es vinculin amb ell. Però, per aconseguir-ho, serà necessari donar temps i oportunitats per connectar els nous aprenentatges a una gran varietat d'exemples concrets que ens ajudin a arribar a l'abstracció. Quan ensenyem, buscant la comprensió i no pas la reproducció de dades o processos, estem treballant la capacitat de transferència. Cal dir que dues activitats d'aprenentatge poden semblar igual d'efectives si només avaluem la capacitat de reproduir coneixement però, poden ser totalment diferents si avaluem la capacitat de transferència.

Si volem que l'aprenentatge sigui un aprenentatge profund, transferible, funcional i útil per aprendre més, s'ha de deixar temps per pensar sobre el que s'està fent, per connectar coneixements, per reflexionar sobre el que s'està aprenent. Aquesta reflexió ajudarà a donar significat, a connectar el que ja sabem amb allò que estem aprenent.

Per a l'aprenentatge és molt important aconseguir entorns emocionalment positius, entorns on el nen o la nena no tingui por a equivocar-se i que generin interès. L'interès és una emoció molt més permanent que no pas la curiositat. L'interès associat a l'autoeficàcia estan estretament associats a l'aspecte emocional més important en l'entorn educatiu, que és la motivació. La motivació és la que aconseguirà que li dediquem temps, atenció i esforç a l'aprenentatge. Quan reflexionem sobre les causes de la motivació dels nostres alumnes, sovint ho associem a l'interès que puguin tenir per allò que estan aprenent (intrínseca) o a l'interès que provoquem els mestres segons com plantegem les classes.

Però, hi ha un altre factor molt important que afecta directament a la motivació i que, l'escola sovint no té present. Parlem de la idea que té el nen o la nena sobre si es veu capaç o no de superar amb èxit la tasca que se li proposa. Així, quan un alumne s'enfronta a una tasca amb la percepció que és massa difícil o que no serà capaç de resoldre-la, la seva motivació es ressenteix i paral·lelament no li dedicarà l'esforç necessari. Això es coneix tècnicament com l'autoeficàcia i no s'hauria de confondre amb l'autoestima. Hi ha múltiples evidències que ens diuen que si augmentem el sentit de l'autoeficàcia del nen o la nena per una assignatura, els seus resultats milloren.

Avui dia hi ha molts estudis que evidencien com funciona la memòria, sabem que hi ha molts tipus de memòria però, una d'elles juga un paper fonamental en el fracàs o en l'èxit escolar, la memòria de treball. La memòria de treball és l'espai mental on sostenim de manera conscient la informació a la qual estem prestant atenció. A més, és el lloc on imaginem, raonem i on aprenem, és el lloc on establim les relacions entre la informació que estem rebent i els nostres coneixements previs que venen de la memòria a llarg termini. La memòria de treball no és un múscul que puguem entrenar, però sí que millora significativament quan obtenim coneixements. Per això, la millor manera de superar les limitacions que podem tenir amb la memòria de treball és aprendre. Quant més coneixements tenim, millor rendiment tindrà la nostra memòria de treball.

Un altre aspecte en el qual la ciència aporta els seus estudis és la correlació entre l'autocontrol i l'èxit educatiu. Un ambient basat en el joc ens dona oportunitats per establir un marc de normes que cal respectar i genera situacions on cal aprendre a controlar les nostres emocions. Entrenar per mitjà del joc aquesta funció executiva ens aportarà molts avantatges, no només en l'entorn escolar, sinó en diferents situacions de la nostra vida.

Al final no s'entendria un canvi educatiu sense un canvi profund de l'avaluació, però aquest aspecte el desenvoluparem més endavant. Ara, només esmentar la importància de l'avaluació formativa. L'avaluació que forma part del procés d'aprenentatge i no pas del final d'aquest procés. Anar monitoritzant el procés d'aprenentatge és clau per molts motius, un d'obvi. És que si avaluem durant el procés i no al final, podem anar detectant els punts dèbils i treballar en ells per tenir l'oportunitat de millorar.

RAONS PER DESCOBRIR SANT GERVASI!

La tutoria personal a Secundària

La nostra escola va incorporar la figura del tutor personal a la Secundària, diferenciant-la de la del tutor de grup, ja fa molts anys. El règim organitzatiu de l'etapa així ho demanava.

Els professors i les professores que hi treballaven eren ensenyants de la seva matèria. Tenien, inevitablement, una percepció restringida de l'evolució global dels nois i de les noies. D'altra banda, el tutor o la tutora de classe, amb només una hora setmanal de contacte amb el seu grup, amb prou feines podia atendre els requeriments d'una acció tutorial completa segons les aspiracions del nostre projecte educatiu. En l'actualitat, la tutoria de grup està orientada fonamentalment a propiciar un bon clima de relacions i d'estudi entre els alumnes, a afavorir llur participació activa en la vida del centre i la vivència de valors com ara el diàleg, l'esperit de superació, els principis democràtics, la reflexió crítica o la solidaritat. També li correspon fer efectives les actuacions exigides per l'organització del centre que afecten els grups i el contacte amb les famílies del curs com a col·lectiu. Portar endavant la tutoria de grup correspon als equips de tutors/es de cada curs convenientment coordinats.

El tutor o la tutora personal, que cada alumne escull en començar el curs entre els professors i les professores que li fan classe, s'ocupa particularment de l'evolució acadèmica i personal del tutorat o tutorada, en fa el seguiment en contacte amb el professorat i les famílies, dóna resposta als seus requeriments i necessitats i fa de mitjancer entre l'escola i la família. El seu objectiu primordial és que el procés formatiu del noi o la noia sigui el més reeixit i estigui el millor orientat possible. És qui posa, en definitiva, el noi o la noia en el centre de l'acció educativa de l'Escola.

Pràcticament tot el professorat de Secundària fa tutories personals i en té una llarga experiència. Sap com és d'important arribar a establir amb cada tutorat o tutorada una relació de mútua empatia, cosa que no sempre és fàcil. Sap que no hi ha receptes definitives i miraculoses que serveixin de panacea per a tothom perquè cada noi i cada noia és diferent. Sap que és cabdal conèixer el medi humà de l'alumne i que cal fer els possibles perquè escola, família i professorat vagin tots a l'una. Sap que ha de treure profit dels recursos disponibles, des de l'equip psicopedagògic fins a la disposició sempre col·laborativa del professorat. Tot plegat, és clar, demana compromís, temps, paciència i dedicació.

La introducció de les tutories personals i la seva consolidació al llarg del temps ha anat configurat un estil educatiu que es caracteritza per una gran proximitat entre l'alumnat i el professorat. Aquesta proximitat és, sens dubte, un dels trets distintius de l'Escola Sant Gervasi.

Tot seguit, us presentem el que pensen tres alumnes de les tutories personals.

Com valoreu el fet que els alumnes pugueu sol·licitar el vostre tutor/a personal?

Que segu
tuto

Ho valoro molt positivament. El fet que nosaltres, els alumnes, puguem triar no una, sinó fins a tres opcions de tutors personals (per si hi ha algun que ja ha estat triat per molta gent) és un encert total, ja que cada alumne té el seu propi criteri a l'hora de triar i el pot escollir en funció del que li agradi més.

Ho valoro molt positivament. El fet que nosaltres, els alumnes, puguem triar no una, sinó fins a tres opcions de tutors personals (per si hi ha algun que ja ha estat triat per molta gent) és un encert total, ja que cada alumne té el seu propi criteri a l'hora de triar i el pot escollir en funció del que li agradi més.

El meu tutor m'ha ajudat, sobretot, a saber gestionar el meu caràcter, ja que, a vegades, m'estresso massa o pateixo per coses no gaire importants. Puc dir amb seguretat que, des del primer trimestre fins ara, hi ha hagut un gran canvi.

La tutoria personal es realitza mensualment. A la sessió, tu i un grup d'alumnes que hagin escollit el mateix tutor personal que tu, fareu activitats com, per exemple, millorar la teva autoestima, fer autoavaluacions... A vegades et deixaran fer deures que tinguis pendents. Per altra banda, també podreu parlar el teu tutor personal i tu sobre algun problema que tinguis o, quan s'apropi la preavaluació (que és un informe trimestral fet amb frases per avaluar el teu rendiment a cada matèria i aspectes a millorar abans que acabi el trimestre), parlar-ne.

Alonso Romero 2n ESO

Què ha significat per a tu el seguiment tutorial del teu tutor/a?

En quins aspectes creus que el tutor/a personal t'ha ajudat més?

Què li diries sobre la tutoria personal a un alumne/a que entra a la Secundària?

El fet de que els alumnes puguem triar el nostre tutor personal, ho veig molt bé ja que un tutor ha de ser una persona que, si tu tens qualsevol mena de problema, et pugui ajudar i, per a això, crec que tu has de tenir-li confiança per explicar-li les coses i mantenir una bona comunicació.

El seguiment tutorial que ha fet el meu tutor m'ha significat un gran suport, ja que, sempre que he tingut algun problema, tant en l'àmbit escolar com personal, he pogut comptar amb ell.

Crec que els aspectes en què el meu tutor personal m'ha pogut ajudar més han sigut a l'hora de rebre una nota o mirar les avaluacions finals i prèvies, ja que sempre ha estat animant-me i ajudant-me en qualsevol problema que he tingut relacionats amb aquests aspectes.

A un alumne que entra a la Secundària, li diria que ha de saber triar molt bé el tutor personal. Cal pensar bé els professors que escullis en les quatre opcions. No incloguis cap a la llista sense pensar-t'ho, ja que et pot tocar la quarta opció algun curs i, potser, aquesta opció no t'agrada tant com voldries. Apart d'això, li diria també que, sempre que tingui qualsevol problema, no ha de dubtar en demanar-li ajuda o consell.

Crec que poder escollir o, almenys, sol·licitar el teu tutor personal és molt positiu. Cadascú sap amb quins professors s'avé més i té més confiança. Després és molt més senzill parlar amb ells i explicar-los el que et preocupa.

Sobretot, aquest any, per a mi el tutor ha estat molt important, ja que m'ha resolt molt dubtes en relació amb els estudis que realitzaré el curs vinent. En general, durant tota la Secundària, poder parlar amb alguna persona adulta dins l'àmbit escolar ha estat molt enriquidor, tant per temes d'expedient com per temes personals.

En termes generals, els meus tutors sempre m'han ajudat a ser constant en els meus estudis i m'han animat a continuar amb el bon ritme de treball que sempre acostumo a portar. Aquest any, especialment, el meu tutor m'ha orientat en els meus estudis universitaris i en temes relacionats amb la selectivitat.

Des del meu punt de vista, el més important és tenir una bona relació amb el teu tutor, per tant, jo recomanaria fer una bona tria atenent a cada cas particular i, sobretot, els motivaria per començar la nova etapa amb algú al seu costat que els pugui aconsellar de manera sensata i madura.

Paula Alcarria 4t ESO

Paula Milán 2n de Batxillerat

AFA

L'AFA és la Associació de Famílies d'Alumnes de l'Escola Sant Gervasi i una associació sense ànim de lucre que té com a principal objectiu vetllar per a que tots els alumnes de la nostra comunitat gaudeixin de les millors condicions per tenir una educació digna i íntegra en un món que cal millorar dia a dia.

Avantatges:

- Rebràs carnet de soci que et donarà descomptes exclusius en diferents establiments i entitats del Vallès Oriental i Occidental.
- Podràs beneficiar-te de descomptes en les quotes en les activitats que organitzi l'AFA i sigui de pagament.
- Tindràs un contacte important per aportar idees, suggeriments, fer-nos saber problemes o queixes que podem adreçar a la direcció de l'Escola;
- Tindràs representació davant la Direcció, en Consell Escolar perquè es senti també la teva veu.
- Col·laboraràs en què es mantinguin activitats per als nens i nenes que són responsabilitat exclusiva o compartida de l'AFA i col·laboraràs en la promoció i posada en marxa de noves iniciatives.
- Col·laboraràs perquè es realitzin en benefici dels alumnes una millora de les condicions de l'Escola.
- Col·laboraràs perquè es realitzi la compra de material educatiu en benefici dels nens / es a millorar la qualitat de l'educació.

L' AFA de l'escola Sant Gervasi es reuneix un cop al mes. Les dates s'anuncien a la nostra web i xarxes socials. Tan anímem a que assisteixis i col·laboris. "L'AFA SOM TOTS" .

ACTIVITATS REALITZADES AL CURS 2020/21

Canvi de nom a l'AFA

A l'assemblea que es va celebrar a finals del 2020 es va aprovar per unanimitat canviar la denominació d' AMPA (Associació de Pares i Mares) a AFA (Associació de Famílies d'Alumnes).

I per què aquest canvi? El concepte de família ha evolucionat i ens trobem moltes tipologies de família que coexisteixen i que de ben segur que amb el nom d'AMPA no es sentirà definida. És per això que amb aquesta pluralitat de famílies que conviu dia a dia amb nosaltres, pensem que aquest nou terme, AFA, fa que hi hagi una igualtat d'oportunitats i evita que la diversitat creï exclusió en determinades famílies.

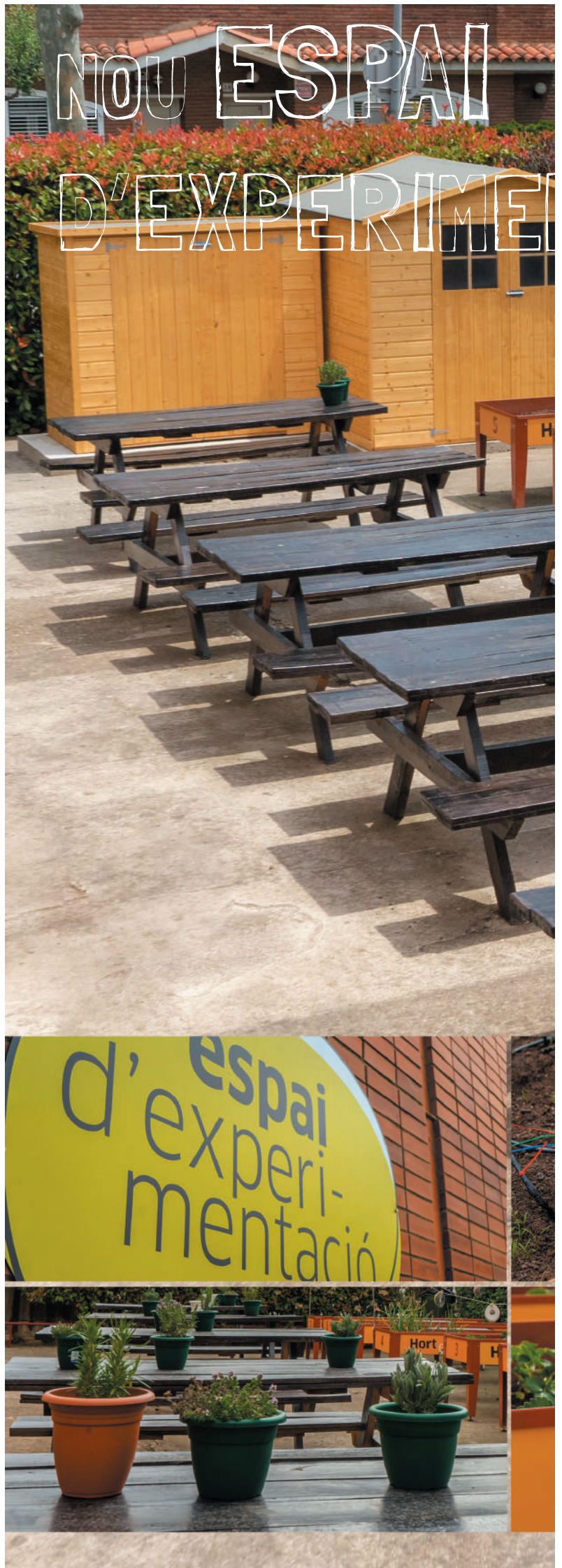
Canvi de Junta

El passat dia 10 de desembre 2020 es va celebrar la junta per escollir el nou òrgan de Govern de l'AFA pels propers anys.

La nova Junta queda de la següent manera:

- Presidència : Ramon Morera García
- Vicepresidenta: Noemi Ros Genis
- Secretaria : Núria Guillué Díez
- Tresorera : Maria Rosario Ortega Pérez

Moltes gràcies als pares i mares que han deixat la Junta al desembre per la tasca extraordinària que han fet a favor de la nostra comunitat educativa. Benvinguts i benvingudes, nous membres de la Junta!!

L'AFA inaugura un cicle de xerrades online

El passat 18 de març vam iniciar un cicle de xerrades amb la conferència "LES EMOCIONS DE LA PANDEmia" a càrrec de la Cristina Gutiérrez, educadora emocional i directora de l'escola La Granja. Van ser més de XXX pares i mares que vam poder gaudir d'aquesta xerrada tan interessant on es va tractar temes tan importants i d'actualitat.

La propera es realitzarà durant el mes de juny i tractarà sobre el "Bullying".

L'AFA participa a la cerimònia de lliurament dels premis dels jocs florals de Sant Jordi 2021

L'AFA ha col·laborat a la cerimònia de lliurament dels premis dels jocs florals de Sant Jordi 2021 amb les roses i llibres entregats als guanyadors. Un total de 150 roses i 40 llibres que han estat lliurats i que segur hauran fet molta il·lusió als nens i nenes.

I per finalitzar el joc floral que millor que un gran actuació del mag, que va fer les delícies dels més petits.

Col·laboració AFA: 150 roses, 40 llibres i l'actuació en línia del mag.

Suma't al repte. Netegem Gallecs!

"LET'S CLEAN UP EUROPE" és una iniciativa europea per millorar el planeta i la nostra consciència sobre la quantitat de residus que llencem a la natura. Des de l'AFA vam trobar aquesta iniciativa molt interessant per promoure dins de la nostra comunitat educativa i sensibilitzar sobre la cura del medi ambient.

Netegem Gallecs!! El 9 de maig va ser tot un èxit.

Vam participar més de 75 persones i es va recollir 240 kg de brossa. A les famílies inscrites es va obsequiar a un "Pack de recollida" (guants, bosses de reciclatge i pinces) i un petit avaluament amb fruita i aigua.

Altres col·laboracions realitzades per l'AFA durant el curs 2020/21:

- Manteniment anual del rocòdrom de les pistes.
- Obsequi d'un necesser als alumnes de nova incorporació a l'Escola.
- Obsequi als nens i nenes de 3r de Primària amb un bolígraf amb penjador. "Ja puc escriure amb bolígraf."
- Col·laboració amb el departament de Robòtica.
- Col·laboració amb el projecte del Camerun.
- Final de curs : Obsequi als alumnes de 4t d' ESO i 2n de Batxillerat "Fins aviat".
- Compra d'un aparell de música per al pavelló taronja.
- Compra de dos casetes i material per l'Espai d'experimentació.

COMPROMÍS SOCIAL

CISTELLES SOLIDÀRIES O LA HISTÒRIA DE POSAR ELS PEUS EN UNA BASSA QUE VA RESULTAR SER UN ESTANY D'AIGÜES CRISTALLINES

A inicis del mes de desembre de l'any passat, és a dir, aquest Nadal, tots ens dèiem que aquest seria un Nadal diferent però ningú no ens va dir que hauria de ser el pitjor.

Fins aleshores, la pandèmia ens havia convertit a tots i a totes en fans de la sanitat pública i dels nostres sanitaris....I si el dia de Nadal muntem un homenatge als nostres sanitaris i els transmetem el reconeixement de la ciutadania en forma de cistelles de Nadal? Sol·licitem autorització? Un dia de Nadal, penso que els sanitaris de guàrdia seran aproximadament un centenar.

FEM-HO!!

La resposta de la direcció de l'Hospital de Mollet va ser positiva: "Per als 237 sanitaris de guàrdia, aquesta iniciativa serà una injecció de moral, segur".

TOTS DOS PEUS A LA BASSA!!

Massa tard per a lamentar-nos, necessitem sol·licitar el recolzament de l'Escola Sant Gervasi a la iniciativa i començarem a treballar, ens queden menys de dues setmanes, amb ells ens en sortirem!

La resposta de l'Escola va ser immediata, ens va oferir no només les seves instal·lacions pel que ens fes falta, sinó que també es va fer seva la iniciativa sol·licitant voluntaris entre els alumnes de 3r i de 4t de l'ESO perquè ens ajudessin a muntar les 237 cistelles solidàries i el lliurament d'aquestes als dos hospitals de la nostra ciutat el dia de Nadal.

I el que es va viure el passat 22 de desembre, envoltat de prop de 80 joves voluntaris i voluntàries et reafirma en un esperançador futur per a la nostra societat, en el qual els nostres joves tenen totes les capacitats i energia. I el més important, la generositat per posar-les al servei de la col·lectivitat. Per això estic convençut que el que hem de fer és comptar amb ells i sumar els nostres recursos a la seva energia. Sense ells i elles, sense la seva alegria i solidaritat, sense la seva força, no hauria estat possible construir aquest alegre matí del 22 de desembre. Aquestes 237 gràcies als nostres sanitaris, i tenir-ho tot perfectament a punt per a l'entrega en un dia diferent de Nadal.

MANUEL ARROYO!!

I va arribar el dia de Nadal, i les entregues de les cistelles per part dels nostres joves solidaris, a les onze del matí, a les sis de la tarda i a dos quarts de deu del vespre, en els hospitals públics de la nostra ciutat fou un autèntic exercici de compromís de la nostra joventut amb els qui ens han de curar si emmalaltim.

FELICITAT!!

MIL GRÀCIES!!!!

- Als integrants de la iniciativa "Pantallas Solidarias" i als ciutadans de Mollet, pel recolzament material a la iniciativa.
 - A l'Escola Sant Gervasi, al seu equip directiu, al seu claustre de professors i professores, per fer seva la iniciativa.
 - A l'AFA de l'Escola Sant Gervasi, per la seva presència.
- I MOLT ESPECIALMENT**, als nostres joves voluntaris i voluntàries de 3r i 4t de l'ESO, per la seva solidaritat, pel seu ímpetu, per la seva alegria i per no conformar-se en ser diferents i demostrar-nos que són millors.

No, no és veritat, ser diferents no és ser estranys, en ocasions ser diferents és el pas previ per a ser millors.

AMUNT SANITARIS !!!

AMUNT PANTALLAS SOLIDARIAS !!!

AMUNT SANT GERVASI !!!

AMUNT MOLLET !!!

UN PARE DE L'ESCOLA (Alfredo Ruiz Moreno)

SERVEI PSICOPEDAGÒGIC

EL DEPARTAMENT PSICOPEDAGÒGIC PUBLICA UN VÍDEO SOBRE LA GESTIÓ DE LA FRUSTRACIÓ I ELS LÍMITS AMB ELS NOSTRES FILLS I FILLES

El dia 16 de març, el Departament Psicopedagògic de l'Escola va publicar un vídeo sobre la gestió de la frustració i els límits amb els nostres fills i filles. Aquesta webinar tenia com a objectiu plantejar diferents aspectes que poden ser d'interès per a les famílies d'Educació Infantil i Cicle Inicial. Per una banda, l'establiment de límits i normes a casa i, de l'altra, la importància de la gestió de la frustració i com fer front a les rebequeries.

En primer lloc, es va fer una breu explicació sobre la importància dels límits a casa i es van proposar alternatives per establir-los d'una manera més assertiva, com per exemple que aquests siguin mantinguts en el temps, plantejats en positiu i coherents amb l'edat del nen o nena.

En segon lloc, es van mostrar situacions en les quals els infants poden experimentar frustracions i com es poden regular o ensenyar-los a tolerar-les, com ara a través de tècniques de relaxació, amb la identificació d'aquest sentiment, representant la situació desencadenant de la frustració, demanant ajuda o buscant alternatives.

Finalment, en parlar de les rebequeries, es va exposar com pot actuar l'adult davant d'aquestes i es van proposar una sèrie de recursos per gestionar-les. Per exemple, intentar distreure el nen o nena canviant d'activitat, no donant-li la resposta immediata, deixar-li espai si ho necessita, entre d'altres.

Per últim, es van proposar materials i recursos per treballar aquestes emocions a casa a través de contes, llibres, pel·lícules o manualets.

Si necessiteu més informació o voleu comentar alguns d'aquests aspectes, no dubteu a posar-vos en contacte amb el Departament Psicopedagògic. Podeu trobar l'enllaç al webinar, escanejant el següent codi QR.

FP DUAL

TEIXINT RELACIONS EMPRESA-ESCOLA

A la formació professional que oferim Escola Sant Gervasi Cooperativa, l'empresa és l'eix vertebrador que dona sentit als plans docents dels nostres cicles. L'objectiu principal pel que treballem és que els professionals que formem coneguim de primera mà les sortides professionals que se'ls obren amb la formació que estan cursant al nostre centre. Per assolir aquest objectiu, ens basem en dos pilars fonamentals:

1. Que el nostre alumnat assoleixi l'excel·lència a les competències més valorades i que les empreses en siguin conscients;

2. Que la relació amb les empreses sigui sòlida, garantint una comunicació i una interacció real i actualitzada.

Per aconseguir que les empreses col·laboradores valorin la nostra escola com un centre formatiu d'excel·lència, aquest curs hem posat en marxa una sèrie de proves externes per a què els nostres alumnes puguin demostrar les seves capacitats. Un dels exercicis va ser el concurs autonòmic anomenat Catskills en el qual van participar dos dels nostres alumnes obtenint una nota notable. També vam participar en un exercici d'interlaboratori com el que moltes empreses estan obligades a realitzar en unes condicions idèntiques. Aquest exercici ens acostava, encara més, a la realitat dels professionals del sector.

El segon pilar que ens vol situar com a centre formatiu punter consisteix en teixir una xarxa consolidada amb empreses de primera línia del sector farmaco-químic, principalment. Aquestes serveixen de seu de pràctiques per al nostre alumnat i, a més, ens obren les portes per mostrar el funcionament d'aquest tipus d'empresa, tot incidint en les actualitzacions que incorpora un laboratori del sector. Així mostrem a l'alumnat el que trobaran al món laboral de forma el més actualitzada possible. Com a exemple, aquest passat maig representants de l'empresa Merck (empresa internacional reconeguda a nivell mundial) va venir al centre diverses vegades per col·laborar a la formació i l'adquisició de competències del nostre alumnat. És un autèntic luxe disposar d'aquests col·laboradors i així ho comunicaren tots els alumnes assistents.

ESCOLA SANT
GERVASI
COOPERATIVA

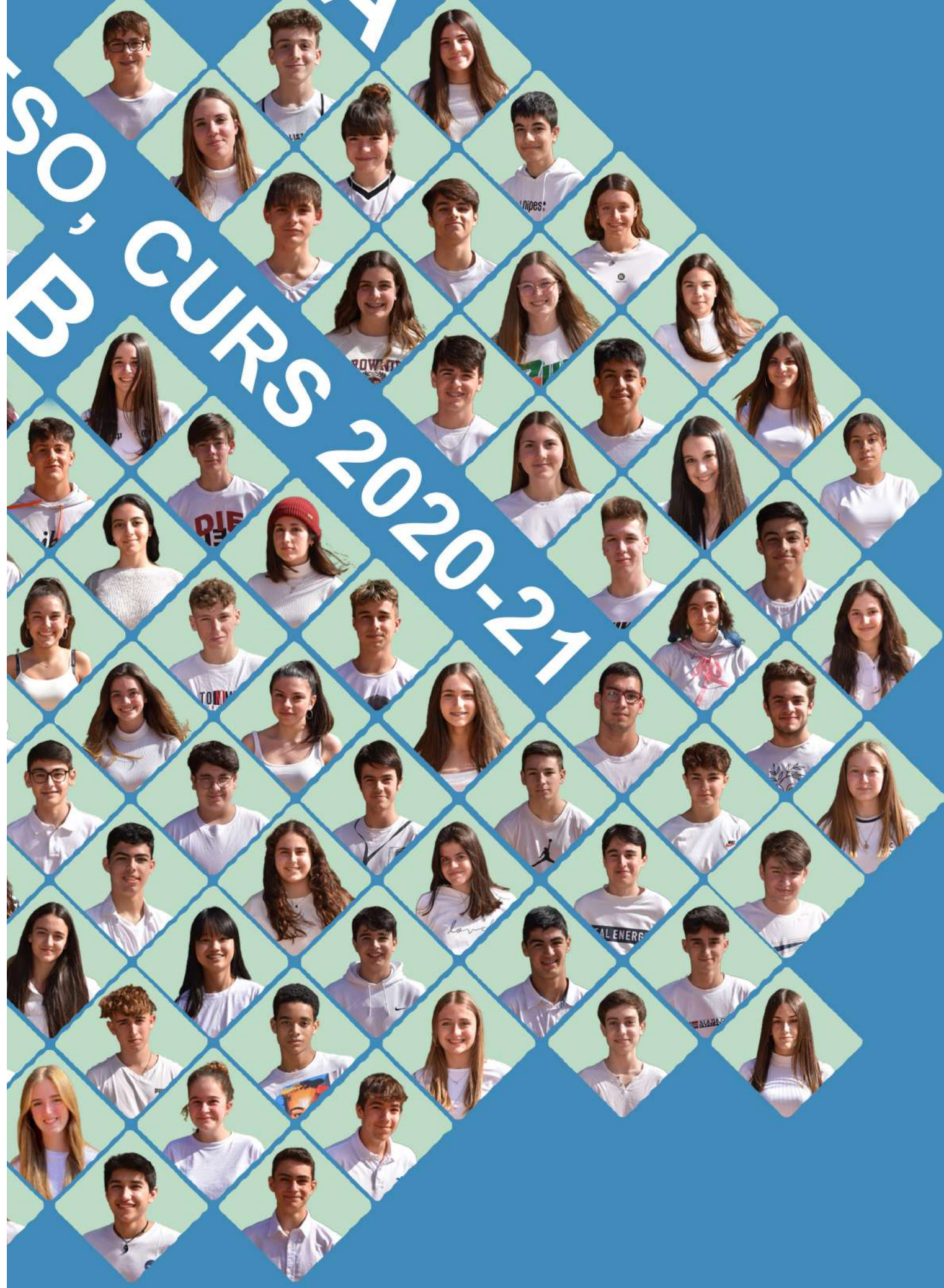
4rt E

A

S,
B,
CURS

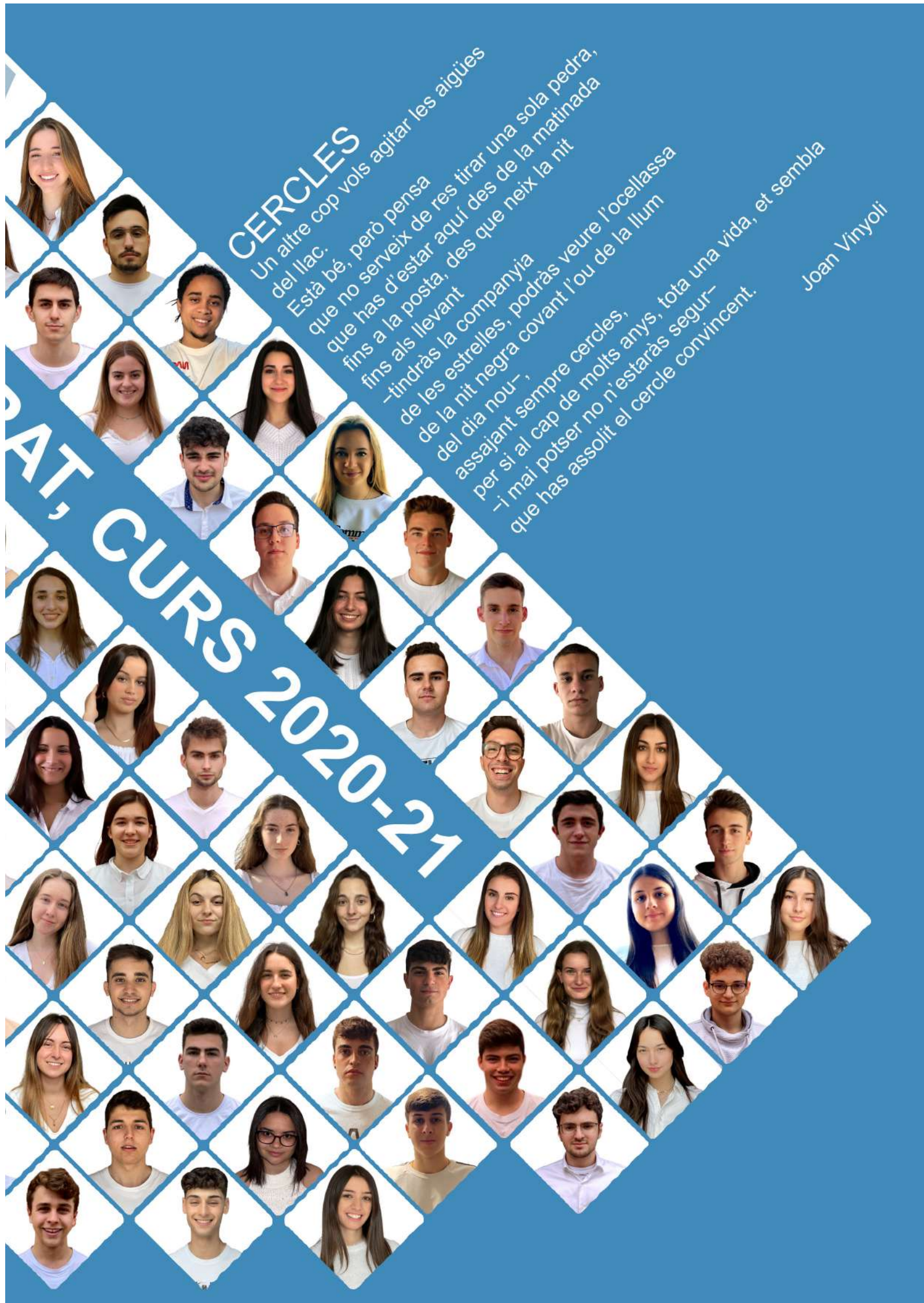
2020-21

2n BATXILLER

ESCOLA SANT
GERVASI
COOPERATIVA

CERCLES

Un altre cop vols agitar les aigües
del llac.

Està bé, però pensa
que no serveix de res tirar una sola pedra,
que has d'estar aquí des de la matinada
fins a la posta, des que neix la nit

—tindràs la companyia
de les estrelles, podràs veure l'ocellassa
de la nit negra covant l'ou de la llum
del dia nou—,

assajant sempre cercles,
per si al cap de molts anys, tota una vida, et sembla
—i mai potser no n'estaràs segur—
que has assolit el cercle convincent.

Joan Vinyoli

PATROCINADORS

ESCOLA SANT GERVASI I LA
FUNDACIÓ US VOL AGRAIR
EL VOSTRE RECOLZAMENT I
CONFIANÇA
SOU ACTITUD SANT GERVASI!!

VITALDENT

Trastering.es

El Almacén
más práctico y seguro
93 293 36 28

EMY

FORN DE PA - PASTISSERIA - DEGUSTACIÓ
GELATS · SUCS · ENTREPANS · PIZZES · ESMORZARS · BERENARS

O P E L

Molletauto

www.molletauto.es

Tel. 93 570 44 88

HERTER

pitapes

vermuts, platets i tapes

FEMFINESTRA

Amb l'esport

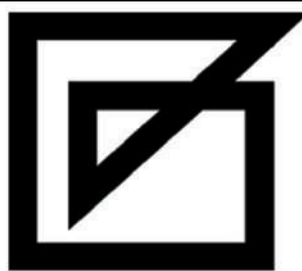
Patrocinador del CEE Sant Gervasi Triatló

mas cosmètics

mas esteticistes

**GARMET
SERRALLER**

zeltya

XARPANTS

LA REVISTA DE L'ESCOLA SANT GERVASI

NÚM 69 JUNY 2021